

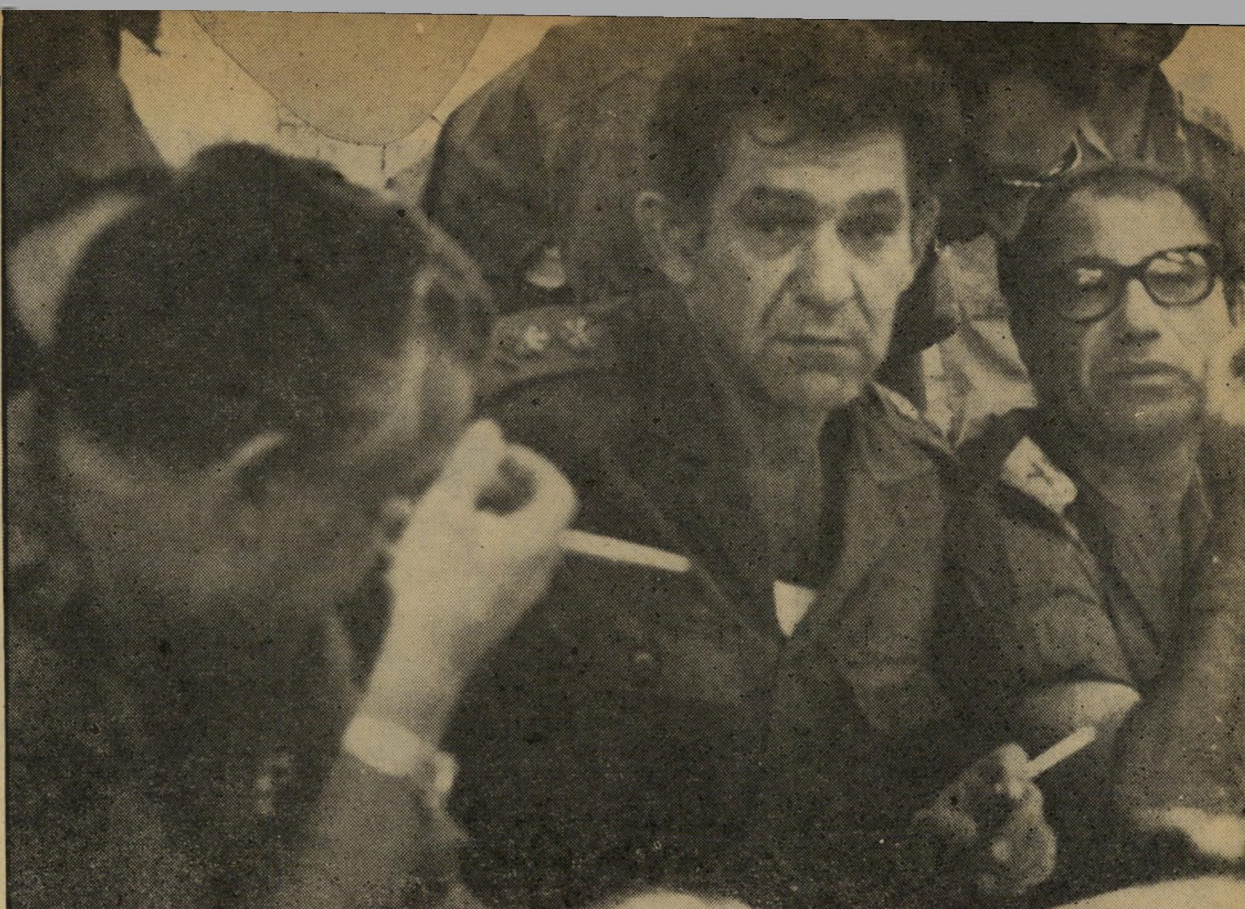
בזכות מילחמות הגנרלים!

השובה בעולם שלא הולידה מילי
המתנגדים בזאת, אדיבה יותר
או אדיבה פחות.

יתר על כן, מילחמת-הגנרלים היא תור
סעה נחוצה, המולידה תוצאות חיוביות
ביותר, גם אם מניעה אינם חיוביים כל-כך.
לא זה בולדד שאין להפסיק את
מילחמת-הגנרלים ולהשתיק אותה
בקריאות זעם וכושה, אלא שיש
לדברך אותה.

אייק ומונטי זכל השאר

לודם כל, לגבי התופעה עצמה. אפשר
להביא אלפי דוגמות מכל התקופות.
הגדולה במילחמות (עד כה), מילחמת-
העולם השנייה, הולידה סיפרות ענקית של
מילחמת-הגנרלים בכל המדינות. החזיתות
והמיגורים. ספרייה שלמה של כל ספרי-
הגנרלים היתה יכולה למלא קירות רבים.
הגנרלים של הוורמאכט הגר-
מני אך פשטו את מדיהם ויצאו
ממחנות-המעצר, כשהתחילו לנגות
איש את רעהו על מישגים, מחי-
דיים והחלטות חסרות-אחריות.



גונן ואלעזר במילחמת יום-הכיפורים
גם נפוליון שיקר

אחי, גיבורי התהילה

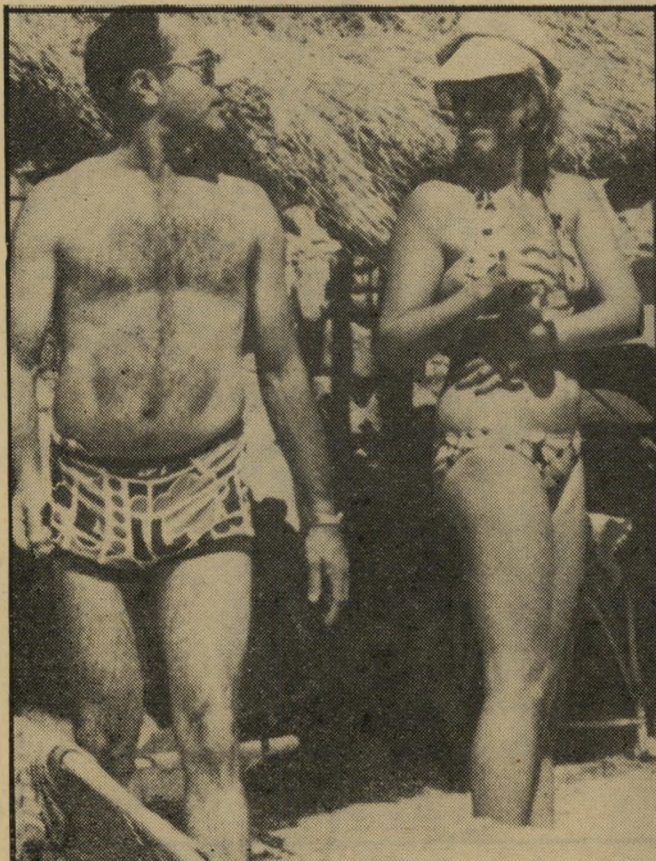
הם האשימו איש את רעהו גם ביחס
נכנע להיטלר, בהשתתפות בבת-המישפט
הצבאיים ששלחו למוות אכזרי את טובי
הגנרלים שקשרו נגד הפירר הנא-
צי, בבגידה באחיהם, וכו'.
לגנרלים הגרמניים היתה מלאכה קלה,
יחסית, כי הם יכלו להטיל את כל האש-
מה למישגים ולמחדלים על המצביא הרא-
שי, אדולף היטלר. עשרות גנרלים גר-
מניים כתבו ספרים, שבהם גילו שהם צדקו
בכל, תמיד, ורק היטלר הטיפש והמסורף
סיכל את תוכניותיהם הגאוניות. לאחר-
מכן בא גל שני של ספרים ביקורתיים
יותר, שאחדים מהם טענו כי דווקא הטו-
ראייה-ראשון היטלר צדק ברוב המיק-
רים, בוויכוחים שהיו לו עם גנרליו הי-
יהירים.

מסיבות מובנות, אין ספרות רוסית מסוג
זה. בארץ הסובייטים התנהלה מילחמת-
הגנרלים, למחרת המילחמה, באמצעות הי-

מום רעהו? איך טוען כל אחד מהם שהוא-
הוא שצדק, הוא-הוא החכם והנבון והאמיץ,
שראה את הנולד, ואילו כל האחרים היו
טיפשים, קליידעת, פחדנים ומוכחי-סנווריים?
יורשה לי להביע דיעה שונה לגמרי:
**מילחמת-הגנרלים היא תופעה
טבעית, ולא היתה עוד מילחמה**

איך אין הם מתביישים, הגנרלים, לגרד
את הפצעים הישנים, שטרם הגלידו, בשעה
שאלפי הורים שכולים, אלמנות וילדים
עדיין כואבים את כאב אביהם הגוראה?
איך הם מכבסים את כבסיהם המלוכי-
לכים בסומבי? איך הם מגלים את הסור-
דות הכמוסים? איך הם פוסלים איש את

אחד הגילויים האופנתיים של הצבי-
עות המתחסדת בארץ הוא מטר דיבר-
ריה-גינדי הורד על "מילחמת הגנרלים".
איך הם מעזים, הגנרלים האלה, להתי-
ווכח ביניהם, להשמיץ איש את רעהו
ולקטרג זה על זה, אחרי שאלפים שילמו
בחייהם עבור מעשיהם?



האלוף גונן (משמאל)



האלוף אדן (מימין)

מאח אורי אבנרי

מישטרה החשאית של סטאלין. רק אחרי
מותו של העריץ החלו להישמע הרמוזים
הראשונים, שהאשימו אותו בכל המחדלים
הנוראים, ערב הפלישה הנאצית ואחריה.
(יש דמיון רב בין "מיבצע אדום-הזקן"
הגרמני, שהפתיע את הצבא האדום ביוני
1941, ובין התקפת המצרים והסורים ב-
יום-הכיפורים 1973. בשני המיקרים היה
מצוי בידי הצד המתקף שפע של ידי-
עות מוקדמות על ההתקפה העומדת להי-
ערך, ובשני המיקרים התעלמה ההנהגה
המדינית והצבאית מן הידיעות המהימנות,
מפני שאלה סתרו את ה"קונספציה" הי-
קיימת).

אפילו כאשר העז אלכסנדר סולז'ניצין
לתאר את מילחמת-הגנרלים הצאריים של
אוגוסט 1914, באיחור של שני דורות, הוא
עורר עליו את זעם העיתונות הסובייטית.
כמערב התנהלה מילחמת-הגנ-
רים בועם ובזעף.

דויט איינהואר האמריקאי וברנארד לו
מונטגומרי הבריטי הדביקו זה על זהו של

הזורקים בוג' היום - חוסכים דט מחר